

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1460/2567

บริษัท พ.โจทก์ บริษัท ข.จำเลย ห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. กับพวกจำเลย ร่วม

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 57, ป.วิ.พ. มาตรา 1, ป.พ.พ. มาตรา 618, ป.พ.พ. มาตรา 1077, ป.พ.พ. มาตรา 193/30, พ.ร.ก.ดังกล่าวให้นำบทบัญญัติ มาตรา 224, ป.วิ.พ. มาตรา 142

ย่อ / หลักกฎหมาย

คำร้องขอให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยร่วมเพื่อการใช้สิทธิไล่เบียดหรือเพื่อใช้ค่าทดแทน หากตนเองต้องแพ็คคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา 57 (3) นั้น ไม่ใช่คำฟ้องตาม ป.วิ.พ. มาตรา 1 (3) เพราะเป็นแต่คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยและให้เข้าร่วมรับผิดชอบกับจำเลยต่อโจทก์ด้วยเท่านั้น จำเลยไม่ได้ขอบังคับให้จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ชำระหนี้แก่จำเลยแต่อย่างใด ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าคำร้องให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาในคดี ไม่เป็นฟ้องซ้อนนั้นชอบแล้ว จำเลยและจำเลยร่วมที่ 1 เป็นผู้ขนส่งหลายคนหลายทอดต้องรับผิดชอบร่วมกันในความเสียหายของสินค้าที่ส่งต่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้ส่งตาม ป.พ.พ. มาตรา 618 ส่วนจำเลยที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการต้องร่วมรับผิดชอบกับจำเลยร่วมที่ 1 ด้วยตาม ป.พ.พ. มาตรา 1077 (2) ประกอบมาตรา 1087 คำร้องขอให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาในคดีเป็นการใช้สิทธิของจำเลยเพื่อไล่เบียดเอาแก่จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 มิใช่เป็นคำฟ้องของโจทก์จึงไม่มีประเด็นว่าฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ การใช้สิทธิไล่เบียดระหว่างลูกหนี้ร่วม ซึ่งเป็นผู้ขนส่งหลายทอดด้วยกันนั้น กฎหมายไม่ได้กำหนดอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความ 10 ปี ตาม ป.พ.พ. มาตรา 193/30 ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าคำร้องของจำเลยที่ให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาเป็นจำเลยร่วมไม่ขาดอายุความนั้นชอบแล้ว

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 16,375,723 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 15,981,655 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ระหว่างพิจารณา จำเลยยื่นคำร้องขอให้เรียกห้างหุ้นส่วนจำกัด ท. นางสาวธัญยาลักษณ์ และบริษัท ว. เข้าเป็นจำเลยร่วมตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (3) ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต โดยเรียกว่าจำเลยร่วมที่ 1 ถึงที่ 3 ตามลำดับ จำเลยร่วมทั้งสามให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 15,981,655 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ ต้องนำเงินที่จำเลยที่ 3 วางเงินชำระให้แก่โจทก์ในนามของจำเลยในวันที่ 5 กันยายน 2562 หักออก โดยให้หักชำระดอกเบี้ยก่อน ส่วนที่เหลือให้หักชำระต้นเงินแล้ว คิดดอกเบี้ยตามอัตราข้างต้นจากต้นเงินที่ค้างชำระในวันที่ 6 กันยายน 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ กำหนดค่าทนายความให้ 100,000 บาท จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยและจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับผิดชอบชำระเงิน 15,981,655 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ โดยให้นำเงินที่จำเลยร่วมที่ 3 วางชำระให้แก่โจทก์ในนามของจำเลยเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2562 หักออก โดยให้หักชำระดอกเบี้ยก่อน ส่วนที่เหลือให้หักชำระต้นเงินแล้ว คิดดอกเบี้ยตามอัตราข้างต้นจากต้นเงินที่ค้างชำระในวันที่ 6

กันยายน 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยร่วมที่ 3 ให้จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ร่วมกับจำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียม และค่าทนายความในศาลชั้นต้นแทนโจทก์ ค่าฤชาธรรมเนียมในศาลชั้นต้นระหว่างโจทก์กับจำเลยร่วมที่ 3 และค่าฤชาธรรมเนียมในชั้นอุทธรณ์ให้เป็นพับ จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติได้ว่า โจทก์เป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการผลิต ส่งออก จำหน่ายผลไม้ การรับจ้างแปรรูปอาหาร รับ ทำการเก็บรักษาสินค้าในห้องเย็น จำเลยเป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการขนส่ง ทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ ทั้งในและนอกราชอาณาจักร จำเลยร่วมที่ 1 เป็นนิติบุคคลประเภท ห้างหุ้นส่วนจำกัด ประกอบกิจการให้บริการขนส่ง มีจำเลยร่วมที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ จำเลยร่วม ที่ 3 เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทมหาชนจำกัด ประกอบธุรกิจประกันภัย โจทก์สั่งซื้อเครื่องแช่ เยือกแข็งจากบริษัทผู้ผลิตที่ราชอาณาจักรสวีเดน จำเลยรับขนส่งสินค้าดังกล่าวให้แก่โจทก์ จำเลย ว่าจ้างจำเลยร่วมที่ 1 ขนสินค้าของโจทก์ดังกล่าวจากท่าเรือกรุงเทพเพื่อนำส่งให้โจทก์ที่อำเภอแม่ ริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีจำเลยร่วมที่ 3 เป็นผู้รับประกันภัยการขนส่งของจำเลยร่วมที่ 1 ระหว่าง ที่มีการขนส่งปรากฏว่ารถบรรทุก ได้ชนครูดกับสะพานทางด่วนบริเวณทางออกท่าเรือกรุงเทพ ทำให้เครื่องแช่เยือกแข็งได้รับความเสียหาย เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2561 จำเลยเป็นโจทก์ยื่นฟ้อง จำเลยร่วมทั้งสามต่อศาลแพ่งเป็นคดีหมายเลขดำที่ พ.961/2561 ให้รับผิดตามสัญญาขนส่ง ละเมิด ประกันภัย คดีนี้ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยและจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับผิด ชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ และยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยร่วมที่ 3 โจทก์ จำเลยและจำเลย ร่วมที่ 3 ไม่ได้โต้แย้งในปัญหานี้ในชั้นฎีกา คดีระหว่างโจทก์ จำเลยและจำเลยร่วมที่ 3 จึงยุติไปตาม คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ข้อแรกว่า คำร้องของจำเลยที่ให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาเป็นจำเลยร่วมในคดีเป็นฟ้องซ้อนกับคดี หมายเลขดำที่ พ.961/2561 ของศาลแพ่งหรือไม่ เห็นว่า คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็น จำเลยร่วมเพื่อการใช้สิทธิไล่เบียดหรือเพื่อใช้ค่าทดแทน หากตนเองต้องแพ้คดีตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (3) นั้น ไม่ใช่คำฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความแพ่ง มาตรา 1 (3) เพราะเป็นแต่คำร้องให้เรียกบุคคลภายนอกเข้ามาเป็นจำเลยและ ให้เข้าร่วมรับผิดกับจำเลยต่อโจทก์ด้วยเท่านั้น จำเลยไม่ได้ขอให้บังคับจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ชำระหนี้แก่จำเลยแต่อย่างใด ส่วนคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 6792/2548 ที่จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 นำมาอ้างนั้นเป็นเรื่องบุคคลภายนอกร้องสอดขอเข้ามาเป็นคู่ความฝ่ายที่สามในฐานะจำเลยตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 57 (1) ข้อเท็จจริงไม่ตรงกับคดีนี้ ที่ศาลอุทธรณ์ วินิจฉัยว่าคำร้องให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาในคดีไม่เป็นฟ้องซ้อนนั้นชอบแล้ว ศาลฎีกา เห็นฟ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลย ร่วมที่ 1 และที่ 2 ข้อต่อไปมีว่า คำร้องของจำเลยที่ให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาเป็นจำเลย ร่วมขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า จำเลยและจำเลยร่วมที่ 1 เป็นผู้ขนส่งหลายคนหลายทอดต้อง รับผิดร่วมกันในความเสียหายของสินค้าที่ส่งต่อโจทก์ซึ่งเป็นผู้ส่งตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 618 ส่วนจำเลยร่วมที่ 2 เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการต้องร่วม รับผิดกับจำเลยร่วมที่ 1 ด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1077 (2) ประกอบมาตรา 1087 คำร้องขอให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาในคดีเป็นการใช้สิทธิของ จำเลยเพื่อไล่เบียดเอาแก่จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 มิใช่เป็นคำฟ้องของโจทก์ จึงไม่มีประเด็นว่าฟ้อง

โจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เมื่อการใช้สิทธิไล่เบี้ยระหว่างลูกหนี้ร่วมซึ่งเป็นขนส่งหลายคนหลายทอดด้วยกันนั้น กฎหมายไม่ได้กำหนดอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความ 10 ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 193/30 ที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่าคำร้องของจำเลยที่ให้เรียกจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 เข้ามาเป็นจำเลยร่วมไม่ขาดอายุความนั้นชอบแล้ว ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาข้อนี้ของจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน อนึ่ง ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษาให้จำเลยและจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับผิดชอบชำระเงิน 15,981,655 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์นั้น เนื่องจากได้มีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. 2564 โดยในมาตรา 3 และมาตรา 4 ให้ยกเลิกความเดิมในมาตรา 7 และมาตรา 224 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ตามลำดับ และให้ใช้ความใหม่แทนเป็นผลให้อัตราดอกเบี้ยผิดนัดปรับเปลี่ยนจากอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี เป็นอัตราร้อยละ 5 ต่อปี หรืออัตราดอกเบี้ยใหม่ตามที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มเติมร้อยละ 2 ต่อปี แต่ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยผิดนัดในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ และมาตรา 7 แห่งพระราชกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติมาตรา 224 ที่แก้ไขใหม่ใช้แก่การคิดดอกเบี้ยผิดนัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระตั้งแต่วันที่พระราชกำหนดใช้บังคับในวันที่ 11 เมษายน 2564 โจทก์จึงมีสิทธิคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 ไปจนกว่าจำเลย จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 จะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ ปัญหาเรื่องการกำหนดอัตราดอกเบี้ยตามกฎหมายเป็นข้อกฎหมายอันเกี่ยวข้องกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ศาลฎีกามีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้เองตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 142 (5) พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลย จำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ร่วมกันรับผิดชอบชำระเงิน 15,981,655 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2560 จนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ หากกระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใดก็ให้เปลี่ยนไปตามนั้น บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ โดยให้นำเงินที่จำเลยร่วมที่ 3 วางชำระให้แก่โจทก์ในนามของจำเลยเมื่อวันที่ 5 กันยายน 2562 หักออก โดยให้หักชำระดอกเบี้ยก่อน ส่วนที่เหลือให้หักชำระต้นเงินแล้วคิดดอกเบี้ยตามอัตราข้างต้นจากต้นเงินที่ค้างชำระในวันที่ 6 กันยายน 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ นอกจากนี้ที่แก้ไขเป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีการะหว่างโจทก์กับจำเลยร่วมที่ 1 และที่ 2 ให้เป็นพับ

องค์คณะ

ธวัชชัย รัตนเหลียม · ปรีชา เชิดชู · อัจฉรา วรวิงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/1460/2567>